

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه و زیست بوم
سال ۸، ویژه نامه شماره ۳۱-۲، تابستان ۱۳۹۱

بررسی اثر سایه اندازی بر انتقال مجدد ماده خشک، عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام مختلف برنج

داود ارادتمنداصلی^{۱*}، نیما جاماسبی^۱

چکیده

به منظور مطالعه اثر سایه‌اندازی بر انتقال مجدد، عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام مختلف برنج، آزمایش مزرعه‌ای در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ در مزرعه تحقیقاتی مرکز خدمات کشاورزی شهرستان رضوانشهر انجام گرفت. طرح آماری مورد استفاده به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی بود. فاکتور رقم دارای دو سطح (هاشمی و هیبرید بهار I) و فاکتور اعمال تیمار سایه‌اندازی در چهار سطح شامل (سایه‌اندازی سبک، سایه‌اندازی متوسط، سایه‌اندازی سنگین و شاهد) که در سه تکرار انجام شد. در این تحقیق اعمال تیمارها از ده روز قبل از خوشده‌ی شروع شد و تا ده روز بعد از خوشده‌ی ادامه یافت. نتایج حاصل از تجزیه آماری نشان داد که اعمال تیمارهای سایه‌اندازی بر روی عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، طول خوش، تعداد خوشچه در خوش و وزن هزار دانه، در سطح ۱ درصد معنی‌دار شد. بیشترین عملکرد مربوط به تیمار شاهد در رقم هیبرید بهار I با میانگین ۸۹۶۲/۳ کیلوگرم در هکtar و کمترین عملکرد را رقم هاشمی با میانگین ۱۵۰۳/۳ کیلوگرم در هکtar در شرایط استرس سایه‌اندازی سنگین دارا بود. تیمار سایه‌اندازی سنگین در هر دو رقم کمترین عملکرد را دارا بود. اعمال تیمارهای سایه‌اندازی بر انتقال مجدد ماده خشک ساقه و برگ در سطح ۱ درصد معنی‌دار شد. در بین اندامهای هوایی ساقه بیشترین سهم انتقال مجدد را به عهده داشت. در بین ارقام تحت آزمایش هاشمی کمترین انتقال مجدد ماده خشک را دارا بود که احتمالاً به دلیل کمبودن حجم مخزن و توانایی تولید منبع در این رقم، انتقال مجدد کمتری صورت گرفت. به طور کلی نتایج نشان می‌دهد که از میان ارقام موجود رقم هاشمی دارای محدودیت مخزن بیشتری نسبت به رقم هیبرید I باشد.

واژه‌های کلیدی: برنج، انتقال مجدد، عملکرد، سایه‌اندازی، محدودیت منبع

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، گروه زراعت، ساوه، ایران

* مکاتبه‌کننده: (eradatmand_d@yahoo.com)

مقدّمه

مقصدهای فیزیولوژیکی قوی، طی فرآیند انتقال

مجدداً^۱ به طرف دانه‌ها حرکت می‌کنند.

Egli (1999) و Evans (1996) گزارش دادند که عملکرد یک گیاه نتیجه نهایی تولید مواد پرورده به وسیله برگ‌ها (منبع) و انتقال این مواد به دانه در حال رشد (مخزن) به منظور تولید نشاسته، چربی و پروتئین می‌باشد. وی همچنین بیان نمود که ایجاد پوشش یا سایه روی گیاه سویا همواره به‌طور معنی‌داری سرعت رشد هر دانه را کاهش می‌دهد (۹-۲۳٪)، این موضوع نشان می‌دهد که در گیاه مورد نظر، منبع محدود کننده بوده است. Singh & Jenner (1984) گزارش کردند که ممانعت از انجام فرآیند فتوسنتر در طول دوره پرشدن دانه‌ها می‌تواند ناشی از بروز برخی تنش‌های محیطی مثل استرس سایه‌اندازی و یا کمبود آب که باعث کاهش شدید ماده خشک دانه می‌گردد باشد. این مطالعات به وضوح نشان می‌دهد که تازمانی که آسیمیلات‌های موجود به اندازه کافی در دسترس گیاه نباشد، پتانسیل رشد دانه محقق نخواهد شد. Cock & Yoshida (1971) نشان دادند که حدود ۲۰ درصد کربوهیدرات‌های دانه حاصل از کربوهیدرات‌هایی است که پیشتر ذخیره شده‌اند. عوامل کاهش‌دهنده رشد گیاه مثل تنفس آب، کمبود یا سمیت عناصر غذایی یا دمای کم یا زیاد نیز انتقال مواد فتوسنتری در گیاهان را کاهش می‌دهند. Richard (1982) در آزمایشی نشان داد که هوای سرد باعث کاهش انتقال مواد می‌شود. چون روند توزیع مواد پرورده بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد موثر است، فیزیولوژیست‌ها و

به‌طور کلی عملکرد ماده خشک گیاهان زراعی در نهایت بستگی به اندازه و کارآیی سیستم فتوسنتری آن‌ها دارد. عملکرد دانه گیاهان زراعی متشکل از اجزایی است که تحت تاثیر ژنتیک و محیط قرار می‌گیرند. ژنتیک می‌تواند بر قابلیت سبزشدن گیاهچه، همچنین ظرفیت پنجه‌زنی و شاخه‌دهی، تعداد گل آذین و گل‌هایی که دانه تولید می‌کند و حتی اندازه دانه، میزان مواد فتوسنتری تولیدشده و چگونگی تخصیص این مواد فتوسنتری اثر بگذارد. محیط نیز می‌تواند بیان ژنتیکی را تعديل نماید (سرمدنیا و کوچکی، ۱۳۷۳). در تامین مواد غذایی مورد نیاز بشر، غلات بیش از سایر گیاهان نقش داشته و در این راستا برنج پس از گندم مهم‌ترین منبع غذایی انسان به‌شمار می‌رود و برای نیمی از مردم جهان به عنوان غذای اصلی محسوب می‌گردد. عملکرد دانه برنج و اجزای آن نیز همانند سایر محصولات زراعی تحت تاثیر عوامل محیطی قرار می‌گیرد (اخوت و وکیلی، ۱۳۷۶). به‌طور کلی عملکرد دانه گیاهان زراعی نتیجه انتقال مواد فتوسنتری از اندام‌های فتوسنتریکننده به دانه آن‌ها می‌باشد. منابع اصلی تامین‌کننده مواد ذخیره‌شده در دانه‌ها نزدیک‌ترین اندام‌های سبز به دانه‌ها می‌باشند که شامل گل آذین و نزدیک‌ترین برگ‌ها به گل آذین است (اخوت و وکیلی، ۱۳۷۶). بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که در مراحل خاصی از نمو گیاهی، مواد فتوسنتری مازاد بر نیاز فرآیندهای رشد و نمو تولید می‌شود این مواد به صورت ترکیبات غیر ساختمانی در اندام‌های رویشی گیاه مانند ساقه، غلاف و برگ‌ها ذخیره شده و به دنبال تشکیل

۱- Remobilization.

شاهد) بود. زمان ایجاد پوشش، از ده روز قبل از خوشدهی شروع شد و تا ده روز بعد از خوشدهی ادامه یافت و ایجاد پوشش بر روی کرتها توسط دو نوع پارچه ململ (تنظیف) سیاه و سفید صورت گرفت. پوشش‌ها به گونه‌ای بود که، تمام سطح فوقانی و قسمت‌های کناری سطوح مختلف گیاه را می‌گرفتند که با توجه به تحقیق مورد نظر از دو لایه پارچه ململ (تنظیف) سیاه به منظور سایه‌اندازی سنگین، یک لایه پارچه ململ (تنظیف) سیاه به منظور ایجاد سایه‌اندازی متوسط و استفاده از یک لایه پارچه ململ (تنظیف) سفید به منظور اعمال تیمار سایه‌اندازی سبک استفاده گردید (Singh & Jenner, 1984). نشاءها با فاصله ۲۵×۲۵ سانتی‌متر و در زمینی به ابعاد ۵۰ متر مربع در بیست ردیف نشاء‌کاری شدند. مبارزه با علف‌های هرز و سایر عملیات داشت از قبیل مبارزه با آفات و بیماری‌ها و غیره طبق دستورالعمل فنی موسسه تحقیقات برنج کشور انجام گرفت. قبل از مصرف کود یک نمونه مرکب خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری زمین محل اجرای آزمایش جهت تجزیه خاک گرفته شده و میزان کود مصرفی بر اساس آزمون خاک و به‌طور یکنواخت در همه کرتها اعمال گردید. کودهای نیتروژن، فسفر و پتاسیم به میزان ۷۰، ۴۸ و ۲۰ کیلوگرم در هکتار به ترتیب از منابع اوره، فسفات آمونیوم و سولفات پتابسیم مورد استفاده قرار گرفت. تمامی فسفر، پتابسیم و نیمی از نیتروژن در هنگام نشاء‌کاری و بقیه نیتروژن با دو مقدار مساوی در ابتدای پنجه‌زنی و شروع خوشدهی به صورت سرک به خاک اضافه شدند. برای محاسبه انتقال مجدد ماده خشک از اندامهای هوایی نظیر ساقه و برگ‌ها در مرحله ۵۰ درصد گلدهی ده بوته به‌طور تصادفی از خطوط میانی هر

متخصصین زراعت به دنبال آگاهی از روند توزیع مواد پرورده در گیاهان و چگونگی تسهیم آن‌ها بر عملکرد و روند توزیع آن می‌باشد (Moon *et al.*, 1994) نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد که با اصلاح روابط بین منبع و مخزن، پرشدن دانه‌ها به خوبی صورت خواهد گرفت (Egli & Bruening, 2001; Yoshida, 1981; Eradatmand Asli & Hoshmandfar, 2011) (Tahmasbi Sarvestani *et al* (1998) همکاران (۱۳۸۹) گزارش کردند که در زمان بروز تنش‌های محیطی، انتقال مجدد ماده خشک در پرکردن دانه‌ها نقش موثری دارند و رفتار اندامهای هوایی در انتقال مجدد ماده پرورده ذخیره شده به دانه‌ها متفاوت بوده و ساقه‌ها و برگ‌ها به ترتیب نقش بیشتری در انتقال مجدد ماده خشک ایفا می‌کنند.

در این تحقیق تلاش بر این بوده است تا با توجه به مقایسه فیزیولوژی ارقام قدیم و جدید و اعمال تیمارهای سایه‌اندازی (محدودیت منبع)، انتقال مجدد ماده خشک و تعیین سهم اندامهای مختلف در تامین ماده خشک دانه در ارقام مختلف مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ در مزرعه تحقیقاتی مرکز خدمات کشاورزی شهرستان رضوانشهر با ۴۹ درجه و ۸ دقیقه شمالی و ۳۷ و ۳۲ دقیقه شرقی با ۵۰ متر ارتفاع از سطح دریا اجرا گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی در سه تکرار پیاده شد. فاکتور رقم دارای دو سطح (هاشمی و هیبرید بهار I) و فاکتور اعمال تیمار در چهار سطح (سایه‌اندازی سبک، سایه‌اندازی متوسط، سایه‌اندازی سنگین و

متوسط موجب کاهش $36/6$ درصد برای رقم هاشمی و $31/6$ درصد برای رقم هیبرید نسبت به تیمار شاهد شد. تیمار سایه‌اندازی سنگین نیز بیشترین کاهش عملکرد دانه نسبت به تیمار شاهد را برای هر دو رقم هاشمی و هیبرید به ترتیب به میزان $62/4$ و $6573/6$ kg/ha دارد. رقم هیبرید با $2745/8$ kg/ha بیشترین عملکرد و رقم هاشمی با $2745/8$ kg/ha کمترین عملکرد را داشتند (جدول ۲). با توجه به نتایج به دست آمده از جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) در وزن هزار دانه ارقام تفاوت معنی‌داری در سطح ۱ درصد وجود دارد. اما اثر متقابل بین رقم و تنفس اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد نشان داد. نتایج مربوط به مقایسه میانگین وزن هزار دانه بین تیمارها نشان داد که تیمار شاهد دارای بیشترین وزن هزار دانه ($23/3$ گرم) نسبت به سایر تیمارها می‌باشد. تیمار سایه‌اندازی سبک و متوسط و سنگین به ترتیب $7/2$ و $23/2$ و $53/5$ درصد کاهش را نسبت به تیمار شاهد داشتند. رقم هاشمی نیز دارای وزن هزار دانه بیشتر ($24/1$ گرم) در مقایسه با رقم هیبرید ($22/1$ گرم) بود (جدول ۲). نتایج حاصل از تجزیه واریانس (جدول ۱) طول خوش، اختلاف معنی‌داری را بین ارقام و تیمارها در سطح ۱ درصد نشان می‌دهد. حال آنکه اثر متقابل رقم و تنفس سایه‌اندازی اختلاف معنی‌داری نداشت. اعمال تیمارهای سایه‌اندازی موجب کاهش طول خوش نسبت به تیمار شاهد شدند. در این میان، تیمار سایه‌اندازی سنگین با طول $24/1$ سانتی‌متر بیشترین کاهش را نسبت به تیمار شاهد داشت (جدول ۲). رقم هاشمی با $27/9$ سانتی‌متر طول خوشه بلندتری نسبت به رقم هیبرید با طول $26/9$ سانتی‌متر داشت (جدول ۲). نتایج تجزیه واریانس تعداد دانه در خوشه (جدول ۱)، نشان می‌دهد که بین ارقام و

کرت انتخاب و پس از تفکیک قسمت‌های ذکر شده و توزین وزن ترکیب نمونه، تعداد ده پنجه اصلی به طور تصادفی انتخاب و جهت خشک شدن در آون به مدت ۴۸ ساعت در 70°C درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. همین عمل در مرحله رسیدگی انجام گرفت و از تفاضل آن میزان ماده خشک منتقل شده در همه ارقام و تیمارها تعیین گردید. میزان انتقال مجدد ماده خشک در هر بوته پس از محاسبه بر اساس تراکم بوته در واحد سطح و تبدیل داده‌ها به صورت کیلوگرم در هکتار مورد ارزیابی قرار گرفت. در زمان برداشت، وزن 1 مترمربع از وسط هر کرت برای اندازه‌گیری عملکرد و اجزای عملکرد در نظر گرفته شد. برای اندازه‌گیری عملکرد پس از مرحله رسیدگی کامل، محصول پس از حذف حاشیه، 1 مترمربع از منطقه اعمال تیمار شده برداشت و پس از خرمنکوبی، عملکرد آن بر اساس رطوبت 14 درصد محاسبه گردید. برای محاسبات آماری و رسم نمودارها از نرم افزارهای رایانه‌ای MSTATC و برای مقایسه میانگین از روش چند دامنه‌ای دانکن استفاده گردید.

نتایج

نتایج حاصل از تجزیه واریانس عملکرد، اختلاف معنی‌داری را در بین سطوح مختلف سایه‌اندازی نشان می‌دهد و اثر متقابل تیمار در ارقام نیز بیانگر اختلاف معنی‌دار در سطح ۱ درصد می‌باشد (جدول ۱). در میان تیمارهای سایه‌اندازی بیشترین عملکرد مربوط به تیمار شاهد با $6370/1$ kg/ha بود که اختلاف معنی‌داری با سه سطح دیگر تنفس داشت. تیمار سایه‌اندازی سبک عملکرد دانه را در رقم هاشمی $12/4$ درصد و در رقم هیبرید $9/9$ درصد نسبت به تیمار شاهد کاهش داد. تیمار سایه‌اندازی

بیولوژیک بیشتر با kg/ha ۱۲۷۰۵/۸ در مقایسه با رقم هاشمی با kg/ha ۶۰۴۷/۵ بود (جدول ۲). با توجه به نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس (جدول ۱) شاخص برداشت، اختلاف معنی داری بین سطوح مختلف سایه اندازی وجود دارد. اثر متقابل تیمار در ارقام نیز بیانگر اختلاف معنی دار در سطح ۱ درصد می باشد. در میان تیمارهای سایه اندازی بیشترین میزان شاخص برداشت مربوط به تیمار شاهد با $52/3$ درصد بود که اختلاف معنی داری با سه سطح دیگر نتش داشت. تیمارهای سایه اندازی سبک، متوسط و سنگین به ترتیب با $4/4$ ، $12/14$ و $20/85$ درصد کاهش نسبت به تیمار شاهد در رده های بعدی قرار داشتند (جدول ۲). رقم هیبرید بهار I با $50/2$ درصد بیشترین و رقم هاشمی با $44/6$ درصد کمترین شاخص برداشت را داشتند (جدول ۲). نتایج حاصل از تجزیه واریانس (جدول ۱) انتقال مجدد ماده خشک، نشان داد که بین ارقام از نظر میزان انتقال مجدد ماده خشک ساقه و برگ ها تفاوت معنی داری در سطح ۱ درصد وجود دارد. همچنین بررسی تأثیر سطوح مختلف سایه اندازی و اثرات متقابل ارقام و تیمارها نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار در سطح آماری ۱ درصد می باشد. با توجه به جدول شماره ۲، رقم هیبرید با kg/ha ۱۰۰۳ بیشترین و رقم هاشمی با kg/ha ۸۶۳/۵ کمترین میزان انتقال مجدد ماده خشک ساقه را دارا بودند. همچنین بیشترین و کمترین ماده خشک انتقال یافته از برگ به ترتیب در رقم هیبرید با kg/ha ۱۷۷/۸ و رقم هاشمی با kg/ha ۱۵۹/۸ مشاهده شد.

تیمارهای تنفس سایه اندازی اختلاف معنی داری در سطح ۱ درصد وجود دارد. اثر متقابل رقم و تنفس نیز بیانگر اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد می باشد. با توجه به جدول شماره ۲، کلیه تیمارهای سایه اندازی (محدودیت منبع) باعث کاهش معنی داری بروی تعداد دانه در خوش شدن. تیمار سایه اندازی سبک با $145/3$ عدد کمترین و تیمار سایه اندازی سنگین با $108/8$ عدد بیشترین کاهش تعداد دانه در خوش را نسبت به تیمار شاهد داشتند. رقم هیبرید با $186/6$ عدد بیشترین تعداد دانه و رقم هاشمی با $86/5$ عدد کمترین تعداد دانه در خوش را داشتند (جدول ۲). نتایج حاصل از تجزیه واریانس (جدول ۱) تعداد خوش چه در خوش، اختلاف معنی داری را بین سطوح سایه اندازی نشان می دهد. در میان تیمارهای سایه اندازی بیشترین تعداد خوش چه در خوش مربوط به تیمار شاهد با $30/3$ عدد بود و کمترین در سایه اندازی سنگین با $15/8$ عدد می باشد (جدول ۲). رقم هیبرید دارای تعداد خوش چه بیشتری ($30/8$) در مقایسه با رقم هاشمی ($16/1$ عدد) بود که این اختلاف معنی دار بود (جدول ۲). با توجه به نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس (جدول ۱) عملکرد بیولوژیک، اختلاف معنی داری در سطح ۱ درصد میان ارقام و تنفس و اثر متقابل تنفس با رقم را نشان می دهد. بررسی نتایج مقایسه میانگین نشان دهنده کاهش عملکرد بیولوژیک بر اثر اعمال تیمارهای سایه اندازی نسبت به تیمار شاهد می باشد. بیشترین کاهش عملکرد بیولوژیک مربوط به تیمار سایه اندازی سنگین بود ($54/3$ درصد). تیمارهای سایه اندازی عملکرد بیولوژیک ارقام هیبرید و هاشمی را به ترتیب به میزان $26/0$ و $29/8$ درصد نسبت به شاهد کاهش دادند (جدول ۲). رقم هیبرید دارای عملکرد

بحث و نتیجه‌گیری

آسیمیلات باشد، در این ارتباط نتایج مشابهی توسط Singh & Jenner (1984) و Yoshida (1983) ارائه شده است. در ارتباط با نتایج به دست آمده از تعداد دانه در خوش، شاید دلیل کاهش تعداد دانه در خوش درنتیجه کاهش تولید منبع طی یک هفته قبل از گلدھی تا آغاز مرحله گلدھی به علت کاهش شدت نور تحت تأثیر تنفس سایه‌اندازی دانست که عامل مهمی در عقیم‌شدن گل‌ها بوده که این امر در نهایت منجر به کاهش تعداد دانه در خوش می‌گردد. در همین راستا Yoshida (1981) نشان داد، تعداد بیشتر دانه در خوش (به خصوص ارقام جدید)، با یک نسبت بزرگ‌تر خوش به کل وزن خشک اندام‌های هوایی در مرحله گلدھی و اختصاص بیشتر مواد پرورده برای تشکیل خوش (و کمتر برای ساختار رویشی) در طی دوره دو هفته‌ای قبل از گلدھی ارتباط دارد. این دوره زمانی است که برگ پرچم و برگ‌هایی که از نظر جنبه تولید مواد فتوسنتری در طی پرشدن دانه مهم‌ترین برگ‌های گیاه محسوب می‌شوند شکل می‌گیرند. بنابراین وقوع هر نوع تنفس در این زمان که باعث کاهش فتوسنتری شود، موجب کاهش تقاضای مخزن (تعداد دانه در خوش) و هم تأمین منبع برای مواد فتوسنتری می‌شود. با توجه به نتایج به دست آمده از عملکرد بیولوژیک، تیمارهای سایه‌اندازی همگی موجب کاهش عملکرد بیولوژیک در هر دو رقم نسبت به تیمار شاهد شدند. شاید تیمارهای سایه‌اندازی موجب کاهش قدرت فتوسنتری تک بوته در واحد سطح شده و در نتیجه هر چه میزان سطوح سایه‌اندازی سنگین‌تر باشد عملکرد بیولوژیک نسبت به تیمار شاهد اختلاف بیشتری خواهد داشت. همچنین دلیل اختلاف معنی‌دار بین ارقام را می‌توان عامل انتقال مجدد در نظر گرفت که شاید رقم هیبرید توپایی انتقال مواد ذخیره‌ای

در ارتباط با نتایج به دست آمده (جدول ۳) از عملکرد دانه در واحد سطح، شاید دلیل کاهش عملکرد در میان ارقام در نتیجه کاهش تولید مواد فتوسنتری به علت کاهش نور دریافتی برای اندام‌های تولید‌کننده این مواد از طریق اعمال تیمارهای سایه اندازی می‌باشد. به طوری که این کاهش در رقم هاشمی بیشتر بود. شاید دلیل بیشتر بودن عملکرد در رقم هیبرید، توپایی بیشتر تشکیل خوش‌چه در هر خوش می‌باشد که این امر موجب ایجاد مخزن بزرگ‌تر و فعالیت بیشتر آن گردیده است. بنابراین نتایج حاصله نشان‌دهنده محدودیت منبع در این رقم (هاشمی) می‌باشد که در صد عکس العمل در آن بالاتر بوده است، Hiraoka et al (1992) نیز گزارش مشابهی را بیان کردند. با توجه به نتایج ارائه شده در رابطه با وزن هزار دانه، شاید این کاهش وزن به علت کاهش نور موثر فتوسنتری بوده که موجب کاهش تعداد سلول‌های آندوسپرم شده و در نهایت باعث کاهش وزن دانه گردیده است. همچنین ممکن است افزایش رقابت بین بوته‌ای نیز در اثر اعمال تنفس (تیمار سایه‌اندازی) سبب کاهش وزن هزار دانه شده باشد. نتایج مشابه مبنی بر کاهش وزن هزار دانه به دلیل کاهش آسیمیلات‌های قابل دسترس بر اثر بروز تنفس‌های محیطی توسط Cantagallo & Hall (2002) ارائه شده است. طبق جدول ۳ در ارتباط با طول خوش، اعمال تیمارهای سایه‌اندازی باعث کاهش معنی‌دار طول خوش شدند. شاید دلیل این کاهش در نتیجه بروز برخی تغییرات در ابتدای دوره گلدھی (بر اثر اعمال تنفس) بوده که شاید مهم‌ترین آن، تأثیر مستقیم بر روی اندازه تخمدان و همچنین کاهش منابع تولید

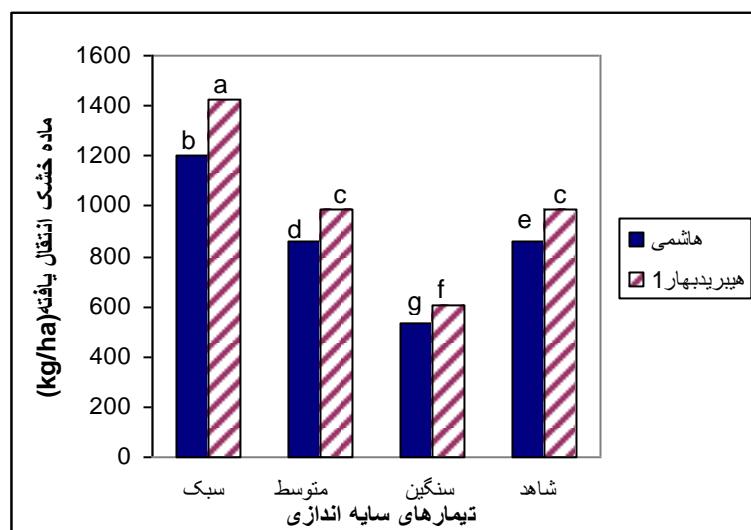
و Yang *et al* (2001) بیان داشتند که کارایی بخش‌های رویشی در انتقال مجدد ماده خشک به وزن خشک این اندامها در مرحله گردهافشانی بستگی دارد، وزن خشک بیشتر بخش‌های رویشی در این مرحله به مشارکت بیشتر ماده خشک ذخیره شده در انتقال مجدد به دانه و بهبود عملکرد در شرایط تنفس منتهی می‌شود. در بین ارقام رقم هیبرید بیشترین انتقال مجدد ماده خشک از ساقه و برگ را نسبت به رقم هاشمی داشت. شاید دلیل کاهش انتقال در رقم هاشمی نسبت به رقم هیبرید این بوده که به طور متداول ارقام دارای محدودیت مخزن به خصوص ارقام محلی (هاشمی) که دارای ارتفاع بلندتری هستند انتقال مجدد کمتری دارند، Tahmasbi Sarvestani & Pirdashty (1998) نیز نتایج مشابهی را گزارش کرده‌اند. در میان اندام‌های هوایی ساقه بیشترین انتقال مجدد ماده خشک را دارا بود که بیشترین نقش را در پرکردن دانه از نظر انتقال مجدد ماده خشک را در زمان بروز تنفس داشت. به طور کلی با توجه به نتایج به دست آمده از این مطالعه می‌توان نتیجه‌گیری نمود که در زراعت برنج، تأمین نور لازم برای تولید بیوماس کافی و افزایش دوره رشد و در نتیجه بالابردن تولید ماده خشک ضرورت دارد و نور (شدت نور) به عنوان یکی از محدود کننده‌ترین عوامل محیطی در طول دوره رشد رویشی و به خصوص دوره رشد زایشی محسوب و کمبود آن منجر به کاهش سرعت و میزان فتوسنتز در گیاهان برنج می‌گردد و همچنین رفتار ارقام برنج و اندام‌های هوایی از نظر انتقال مجدد ماده خشک، تحت تأثیر سطوح مختلف سایه‌اندازی (شدت‌های نوری مختلف) متفاوت می‌باشد.

با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق می‌توان گفت که ارقام اصلاح شده برنج مقاومت بیشتری در شرایط نور کم نسبت به ارقام بومی

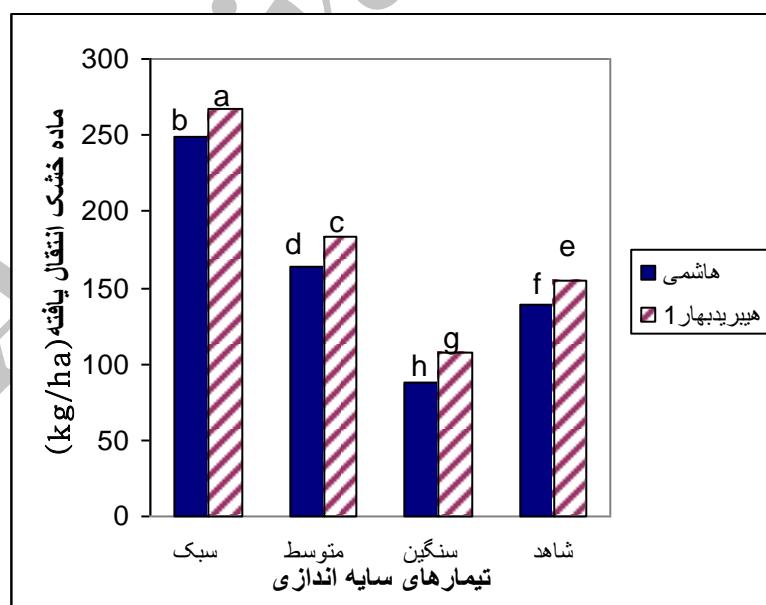
بیشتری نسبت به رقم هاشمی داشته و هنگام ایجاد محدودیت منبع (سایه‌اندازی) توانسته است با انتقال مجدد ماده خشک بیشتر، روند رشد را پیش برده و از کاهش چشمگیر عملکرد نسبت به تیمار شاهد تا حدودی جلوگیری کند. این نتایج با یافته‌های حاصل از تحقیقات Alkio *et al* (2003) و Patro & Sohu (1986) مطابقت دارد. نتایج به دست آمده از شاخص برداشت نیز نشان می‌دهد که با افزایش سطوح سایه‌اندازی از سبک به متوسط و سنگین تغییر در عملکرد اقتصادی به بیولوژیک به وجود آمد که شاید علت آن تأثیر بیشتر وزن هزاردانه نسبت به تعداد دانه در عملکرد در واحد سطح می‌باشد. در همین رابطه Wada & Wada (1991) و Patro&Sohu (1986) نشان دادند که کاهش شدت نور به علت سایه‌اندازی، عامل مهمی در کاهش ماده خشک در شاخص برداشت در برنج می‌شود. نتایج به دست آمده در ارتباط با میزان انتقال مجدد ماده خشک، نشان می‌دهد که اعمال تیمارهای سایه‌اندازی سبک و متوسط باعث افزایش معنی‌دار انتقال مجدد ماده خشک ساقه و برگ نسبت به تیمار شاهد شدند. ممکن است بیشتر بودن میزان انتقال مواد در این دو تیمار ناشی از وجود مواد ذخیره‌ای کافی در بخش‌های رویشی و انتقال بیشتر آن در زمان بروز شرایط محیطی تنفس زا باشد. اعمال تیمار سایه‌اندازی سنگین موجب کاهش معنی‌دار انتقال ماده خشک نسبت به تیمار شاهد گردید. شاید در گیاهان تحت تیمارهای شاهد و سایه‌اندازی سنگین به ترتیب بالابودن فتوسنتز جاری و کمبودن مواد ذخیره‌ای کافی باعث کاهش انتقال مجدد ماده خشک گردیده است. Rawson & Evans (1971)

تولید در گیاه برنج، کشت ارقام اصلاح شده مانند هیبرید ۱ در الوبیت بیشتر نسبت به ارقام بومی مثل هاشمی قرار داد.

دارند. بنابراین از آنجا که استرس نور کم در استان گیلان با درنظر گرفتن متوسط ساعات آفتابی روزانه از استرس‌های شایع این منطقه تحت کشت برنج است پیشنهاد می‌گردد، جهت دستیابی به پایداری

شکل ۱- انتقال مجدد ماده خشک ساقه در ارقام برنج و تیمارهای اعمال شده

شکل ۲- انتقال مجدد ماده خشک برگ در ارقام برنج و تیمارهای اعمال شده

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس اثر سطوح مختلف سایه‌اندازی بر روی عملکرد و اجزای عملکرد و انتقال مجدد مواد در دو رقم برج

انتقال مجدد برگ	میانگین مربعات										منابع تغییر آزادی	درجه تکرار
	انتقال مجدد ساقه	شاخص برداشت	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در خوش	تعداد خوشچه	طول خوش				
۰/۵ ^{ns}	۲۱/۸۷۵**	۰/۰۳۳ ^{ns}	۲۲۸۰۴/۱۶۷**	۲ ^{ns}	۰/۰۸۲ ^{ns}	۷/۱۶۷ ^{ns}	۵/۳۷۵ ^{ns}	۰/۰۱۸ ^{ns}	۲	تکرار		
۱۸۰۲/۶۶۷**	۱۱۵۰۹۲/۵**	۱۹۰/۸۵۸**	۲۶۶۰۰۰۴۱۶/۶۶۷**	۸۷۹۱۳۸۴۸/۱۶۷**	۲۲۰۸۰**	۵۵۴۸۸/۱۶۷**	۱۲۷۶/۰۴۲**	۶/۱**	۱	رقم		
۲۴۱۱/۵۸۳**	۵۵۰۱۹۴/۷۷۸**	۱۳۷/۰۷**	۵۰۳۷۶۶/۱۱۱**	۲۰۰۴۷۵۸۴/۲۷۸**	۳۰۲/۷۳۹**	۲۴۴۹/۶۱۱**	۲۴۹/۵۷**	۳۸/۵۱**	۳	سایه‌اندازی		
۹۹/۵۸۳**	۷۰۰۴/۲۷۸**	۲/۰۲۳**	۹۴۸۷۷۳۸/۸۸۹**	۴۱۵۵۶۰۹/۶۱۱**	۰/۲۲*	۱۳/۳۸۹*	۴۳/۳۷۵**	۰/۰۳۳ ^{ns}	۳	اثر متقابل		
۱/۳۸۱ ^{ns}	۱/۶۸۸ ^{ns}	۰/۲۰۳ ^{ns}	۱۸۳۲/۷۳۸ ^{ns}	۵/۰۴۸ ^{ns}	۰/۰۴ ^{ns}	۶/۸۸۱ ^{ns}	۲/۹۹۴ ^{ns}	۰/۰۱۱ ^{ns}	۱۴	خطا		
۳/۳۱	۴/۱۷	۵/۹۵	۲۲/۴	۱۰/۰۵	۳/۸۶	۱۱/۹۵	۷/۳۲	۲/۳۹		%CV		

** معنی دار در سطح یک درصد * معنی داری در سطح ۵ درصد و n.s = عدم تفاوت معنی دار

جدول ۲- مقایسه میانگین انتقال مجدد ماده خشک از ساقه و برگ و عملکرد و اجزای عملکرد ارقام برج

عامل Factor	اعمال تیمارهای سایه اندازی (محدودیت منبع)	طول خوشة (cm)	تعداد دانه در خوشة	وزن هزار دانه (gr)	عملکرد دانه (kg/ha)	عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	شاخص برداشت (%)	انتقال ساقه (kg/ha)	انتقال مجدد برگ (kg/ha)
سایه اندازی سبک Light	سایه اندازی سبک	۲۸/۹ ^b	۱۴۵/۳ ^b	۲۶/۵ ^b	۵۷۴۱ ^b	۱۱۱۸۶/۶ ^b	۵۰/۰۲ ^b	۱۳۱۵ ^a	۲۵۷/۸ ^a
سایه اندازی متوسط Moderate	سایه اندازی متوسط	۲۶/۸ ^c	۱۲۹/۱ ^c	۲۱/۳ ^c	۴۲۷۲ ^c	۹۰۹۸/۳ ^c	۴۵/۹ ^c	۹۲۶ ^b	۱۷۳/۲ ^b
سایه اندازی سنگین Heavy	سایه اندازی سنگین	۲۴/۱ ^d	۱۰۸/۸ ^d	۱۵/۸ ^d	۲۲۵۵/۸ ^d	۵۳۹۶/۶ ^d	۴۱/۴ ^d	۵۷۰ ^d	۹۷/۶ ^d
شاهد Control	شاهد	۲۹/۸ ^a	۱۵۵ ^a	۳۰/۳ ^a	۶۳۷۰/۱ ^a	۱۱۸۲۴/۳ ^a	۵۲/۲ ^a	۹۲۰/۵ ^c	۱۴۶/۵ ^c
ارقام Cultivars	ارقام	۲۷/۹ ^a	۸۶/۵ ^b	۲۴/۱ ^a	۲۷۴۵/۸ ^b	۶۰۴۷/۵ ^b	۴۴/۶ ^b	۸۶۳/۵ ^b	۱۵۹/۸ ^b
Hashemi	هاشمی	۲۶/۹ ^b	۱۸۲/۶ ^a	۳۰/۸ ^a	۲۲/۱ ^b	۱۲۷۰۵/۸ ^a	۵۰/۲ ^a	۱۰۰۳ ^a	۱۷۷/۸ ^a
Bahar 1	بهار ۱								

● میانگین‌های دارای حروف مشابه، بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ تفاوت معنی‌داری ندارند.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل اجزاء عملکرد و انتقال مجدد ماده خشک اندام های هوائی ارقام برج با سطوح مختلف سایه اندازی

منابع تغیرات	V ₁ S ₀	V ₁ S ₁	V ₁ S ₂	V ₁ S ₃	V ₂ S ₀	V ₂ S ₁	V ₂ S ₂	V ₂ S ₃
طول خوش (cm)	۳۰/۳ ^a	۲۹/۳۷ ^b	۲۷/۲ ^d	۲۴/۷ ^f	۲۹/۳۸ ^b	۲۸/۴ ^c	۲۶/۳ ^e	۲۳/۵ ^g
تعداد دانه در خوش	۱۰۵/۳ ^e	۹۶/۳ ^f	۸۲/۶ ^g	۶۱/۵ ^h	۲۰۴/۶ ^a	۱۹۴/۳ ^b	۱۷۵/۵ ^c	۱۵۶ ^d
تعداد خوش چه درخوش	۲۰ ^d	۱۷/۶ ^d	۱۵/۳ ^{ed}	۱۱/۷ ^{fed}	۴۰/۶ ^a	۳۵/۷ ^b	۲۷/۳ ^c	۲۰ ^d
وزن هزار دانه (gr)	۳۰/۵ ^a	۲۸/۰۵ ^b	۲۳/۳ ^d	۱۴/۵ ^f	۲۸/۲ ^b	۲۶/۴ ^c	۲۱/۸ ^e	۱۲/۲ ^g
عملکرد دانه (kg/ha)	۳۷۷۸ ^d	۳۳۰۹/۶ ^e	۲۳۹۲/۳ ^g	۱۵۰۳/۳ ^h	۸۹۶۲/۳ ^a	۸۱۷۲/۳ ^b	۶۱۵۱/۶ ^c	۳۰۰۸/۴ ^f
عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	۷۷۱۶/۶ ^d	۷۰۵۳/۳ ^e	۵۵۰۳/۲ ^g	۳۹۱۶/۶ ^h	۱۵۹۳۳/۳ ^a	۱۵۳۲۰ ^b	۱۲۶۹۳/۳ ^c	۶۸۷۶/۶ ^f
شاخص برداشت (%)	۴۸/۹ ^c	۴۶/۸ ^d	۴۳/۴ ^e	۳۹/۲ ^f	۵۵/۷ ^a	۵۳/۳ ^b	۴۸/۴ ^c	۴۳/۶ ^e
انتقال مجدد ساقه (kg/ha)	۸۵۷ ^d	۱۱۹۹ ^b	۸۶۲ ^d	۵۳۷/۳ ^f	۹۸۴ ^c	۱۴۲۷ ^a	۹۹۰ ^c	۶۰۳/۶ ^e
انتقال مجدد برگ (kg/ha)	۱۳۹ ^e	۲۴۹ ^b	۱۶۳/۶ ^d	۸۷/۶ ^h	۱۵۴ ^f	۲۶۶/۶ ^a	۱۸۳ ^c	۱۰۷/۶ ^g

S₀ : شاهد S₁ : سایه اندازی سبک S₂ : سایه اندازی متوسط S₃ : سایه اندازی سنگین

I : رقم هاشمی V₁ : رقم هبیرید بهار

● میانگین های دارای حروف مشابه، بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

منابع

- اخوت، م.، و د. وکیلی. ۱۳۷۶. برنج (کاشت، داشت و برداشت). انتشارات دانشگاهی مشهد.
- سرمدنیا، غ.، و ع. کوچکی. ۱۳۷۳. فیزیولوژی گیاهان زراعی. چاپ چهارم، انتشارات دانشگاهی مشهد.
- مجدى، م.، م. ر. جلال کمالی، م. اسماعیل زاده مقدم، د. ارادتمند اصلی، ن. مزادی، و س. طهماسبی. ۱۳۸۹. اثر تنفس خشکی
انتهای فصل بر عملکرد دانه، صفات فیزیولوژیک و کربوهیدرات‌های محلول ساقه در ژنوتیپ‌های گندم بهاره. مجله علوم
زراعی ایران. ۳۵-۲۷: ۷۹.
- Alkio, M., A. Schubert, W. Diepenbrock, and E. Grimm.** 2003. Effect of source – sink ration on seed set
and filling in sunflower (*Helianthus Annuus L.*) plant, *cell and Environment*. 26: 1609 – 1619.
- Cantagallo, J.E., and A.J. Hall.** 2002. Seed number in sunflower as affected by light stress during the
floret differentiation interval. *Field Crops Res.* 74, 173 – 181.
- Cock, H., and S. Yoshida.** 1971. Accumulation of C¹⁴ labeled carbohydrate before flowering and in
subsequent redistribution and respiration in the rice plant. *Proceedings of Crop Science Society of
Japaneses*, 41: 226 – 234.
- Egli, D.B.** 1999. Variation in leaf starch and sink limitations during seed filling in soybean. *Crop
Science*. 39: 1367 – 1368.
- Egli, D.B., and W.P. Bruening.** 2001. Source – sink relationships, seed sucrose levels and seed growth
rates in soybean. *Annals of Botany*. 88: 235 – 242.
- Eradatmand Asli, D., and A. Houshmandfar.** 2011. An anatomical study of vascular system of spikelet
supplying translocates to differentially growing grains of wheat. *Advances in Environmental
Biology*, 5(7): 1597-1601.
- Evans L.T.** 1996. Crop evolution, adaptation and yield. Cambridge, UK: *Cambridge Univ. Press*.
- Hiraoka, K., M. Takebe, and Y.T. Yon.** 1992. Physiological characteristic of high yielding rice
varieties. *Japanese Journal of soil science and Plant Nutrition*, 63: 517 – 523.
- Moon, H.L., S. Jin, and K.P. Rae.** 1994. Patterns of partitioning of carbohydrates in rice crops with
different transplanting dates. *Japanese Journal of Crop Science*, 64: 748 – 753.
- Patro, B., and G. Sohu.** 1986. Effect of low light at different stages of the Crop on sink size. *Oryza* .
23: 123 – 125.
- Rawson, H.M., and L.T. Evans.** 1971. The contribution of stem reserves to grain development in a
range of cultivars of different height. *Australian J. Agric. Res.* 22: 851-863.
- Richard, C.D.** 1982. Physiological aspect of crop yield. 2nd end. Wisconsin, U. S. A. 85 – 92.

- Singh B.K., and C.F.Jenner.** 1984. Factors controlling endosperm cell number and grain dry weight in wheat: Effect of shading on intact plants and of variation in nutritional supply to detached, cultured ears. *Aust. J. Plant Physiol* : 11 : 151 – 163.
- Tahmasbi Sarvestani,Z., and H.Pirdashty.** 1998. Dry matter and nitrogen remobilization of rice genotypes under different planting date. www.Regional.org.
- Wada,Y., and G.Wada.** 1991. Varietal difference in leaf senescence during ripening period of advanced indica rice. *Japanese Journal of Crop Science*, 60: 529 – 536.
- Yang,J., Z.Jianha, W.Zhiqing, Z.Qingsen, and W.Wei.** 2001. Remobilization of carbon reserves in response to water deficit during grain filling of rice. *Field Crops Res*. 71: 47 – 55.
- Yoshida,S.** 1981. Fundamentals of rice Crop Science. Los Banos (Philippines): *International Rice Research Institute*. 269p.
- Yoshida,S.** 1983. Rice, Symposium on potential productivity of field crops under different environment. *International Rice Research Institute*. 103 – 129.